

IX. Viides käsky.

— Tämä viides nähtyy olevan varsinainen rakkauden käsky. Mutta eihö Jeesus mene liiallisuuteen neuvoessaan meitä rakastamaan vihollisiamme? Jos joku vihaa minua ja ~~koottaa~~ ^{ottaa} ~~minulle~~ ~~kiukaan~~ yhtämättä kiinsaa, vakoo minua ja kaikkea pahaa, kuinka minä voisin rakastaa häntä? Se nyt ainakin olisi alkoholilattua!

— Jeesuskin sanookin: rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä vainoavat. Siihen me joka tapauksessa kykenemme, jos esume vielä hykene rakastamaan.

— Mutta sanookhan Jeesus nimenomaan myös: rakastakaa vihollisianne.

— Niin, mutta sen hän sanoo vastahakoisesti vanhalle kirkolle, joka kiukuu: "rakasta lähimmäistäsi" ja johon Jeesus selooyden vuoksi lisää: "vihaa vihollistasi".

— Milla tavalla "häää"?

— No, ketsokaa, tuommoista väpää kirkon "vihaa vihollistasi" ei ole olemassa.

— Eihö olemassa?

— Ei muodollisesti. Mutta rauhan kirkon henki on totuudenmukaisesti ilmaistu Jeesuksen lisäyksessä.

-Eu ymmärrä teit-

-Kohta ymmärrätte. Lisäämällä sanat "viha vihollistan" Jeesus tietysti on painostanut his, tansaansa vanhan kirkon "rakasta lähimmäistäsi" mer. kitysti, voidakseen siten omassa uudessa kirkossaan kumota vanhan. Hän on uusi kirkon "rakastaa vihollisiaanne" ei tietenkään sisällä "ja vihatkaa lähimmäistäsi", vaan samalla tavalla kuin esim. erusmäinen kirkko "älä suutu" edellyttää, ettei "tapa" samalla tavalla viides kirkko "rakasta vihollistan" edellyttää, ettei vihaa lähimäis- tään, vaan rakastaa häntä. Kysymys kääntyy tä- ten kahden sanan ympärö: ketä ~~?~~ tarkoitetan lähimmäisellä, ketä lähimmäisen vastahok- dalla eli "vihollisella"? Tähän vastaus on selvä: "lähimäinen" eli "naapurin" on samaan he- mon ~~ta~~ kansaan kuuluva, oman maan asukas, kansalainen, "vihollinen" taas etäämpään asu- va, vieras, heimon tai kansaan kuuluva, vieraan maan asukas, muukalainen. Aika ajatteleminen juutalaisten historia vanhan testamentin aikana, muistuu mieleemme jyrisevä jehovah, joka aina on vihoissaan vieraille kansoille ja aina ~~hokottu~~ yllyttää oman valitun kansansa sotaan mil- loin eilistealaisia, milloin midianutteja, milloin mittäin vihollisia" vastaan. Ei ollut puhettakaan rakkaudesta vieraita kohtaan, aina vain vihosta ja ^{kohtauksia} ~~vihosta~~ lähimäisiä, omia kansalaisia yksin ra- hastettiin. Jeesuksen lisäämät sanat olivat täten täysin paikallaan, kuonavia ja selittäviä. Ja tätä vanhaa maanjärjitystä vastaan Jeesus uudessa kirkossaan nousi.

111)
— Tällä uudella kirkolla on siis niin sanottu
semme kansainvälinen eli poliittinen merkitys?

— Aivan oikein. Jeesus opettaa, että ne, jotka
tahtovat elää taivasten valtakunnan elämää, eivät
enää näe muuhilaisista kenessäkään ihmisessä.
Kaikki ihmiset ovat veljiä rohtuun, väriin, kansal-
disuuteen katsomatta, ja kaikkia ihmisiä on
rakastettava. Papit kansasojen välillä rajoittavat me-
hän ja kaikki kansat muodostavat yhden suuren
perheen: maapallon ihmiskunnan. Jos lyhyesti
tahtoisimme tuoda ilmi, mitä Jeesus viidennessä
käsityksien opettaa, sanoisimme euren kaikkea,
että hän kieltää sodan. Mutta kuten joka käs-
ityksen suhteen täytyy meidän tulla taas huomaut-
tella, että käsityksellä ei ole ^{pieni} poliittinen ^{taarkoitus} ~~kuva~~. Se
ei sano: nyt, kaikki kansat, riisukaa aseenne!
Se sanoo: nyt, kaikki yksilöt, valistukaa, tulkaa
kristityiksi, seuraatkaa minua! Kansa on kries-
titty, jos sen yksilöt sitä ovat. Kansa voi elämis-
tään seurata Jeesusta, jos sen yksilöt sitä teke-
vät. Yksilön täytyy ymmärtää, että sota on
vastoin Jeesuksen elämänooppia, vastoin omaatun-
toa, vastoin korkeinta siveysharmitella, vastoin
jumalallista elämäjärjestyksiä: Yksilön täytyy
luopua aseista, kieltäytyä sotimasta, olla taat-
tamatta miekkiaan.

— Halveksiko Jeesus siis sotamiehiä?

— Kuinka semmoista kysyttle? Onko
hänen henkensä muhusta ketään halveksia? Epä-
ilemättä Jeesus tiesi yhtä hyvin kuin me tiedämme
me tänään, että sotilaiden joukossa on tont-

tavissa mitä vitarillisimpia, mitä rehellisimpia
 mitä kauniimpia luontelta. Ihmisiä he ovat min-
 kuin muunkin ja usein parempia. Siitä ei ole
 puhuttakaan. On vain hyppymys siitä, että yk-
 silöt heräisivät, ~~sota~~ usseerit niin hyvin
 kuin muutkin ihmiset. ja uuden elämäny-
 määryksen omaksumisessa on myös oltava
 täysin veljettömiä. Siinä ei saa olla mitään
 oleennaista, mitään epäroivaa. Totuus va-
 pauttaa. Kun ihminen näkee totuuden,
 hän ihastuu, hän viemastuu, hän tulee au-
 ttaaksi. Taivasten valtakunnan elämä ^{aiheuttua} ~~läh-~~
 ehkä ulkonaisiin vaikeuksiin, mutta se val-
 masti tuo mukanaan sisäisen rauhan ja
 onnen. Ouides kirkky samoin kuin edelliset kos-
 lee yksiloita ja heidän työtään. Kun yhä useam-
 mat yksilot siellä täällä seuraavat Kristus-
 ta ja levittävät valoa ympärilleen, silloin
 koittaa joshus aika, jolloin "kansotkin kristiä-
 nisoituvat." ja olemmekaan ottaneet ottaneet
 suuren arkeen eteenpäin. Maailmansodan
 aikana oli tuhansia ihmisiä eri maissa, jotka
 kieltäytyivät miekkaa kantamasta, sentähden
 että lähtivät kulkea Kristuksen jäljissä. ja nyt
 maailmansodan jälkeen on kaikissa maissa rau-
 hantäkköitä, jotka opettavat ihmisille, kuinka
 järjetöntä sotiminen on. ja vaikka Kristuksen
 seuraaminen tapahtuu yksiloittain, on vallon
 hyvin ajateltavissa jonkunlainen kristittyyden
 kansojen liitto, jonka mukana ne sitoutuvat rat-
 kaisemaan keskinäiset riidat ^{rauhallista tietä} ~~sotaa~~

ja olemaan aseihin tarttumatta toisiam vastaan.
Nii valistune^{en} leuhisi toki olevan kausain
välisenkin järjen meidän aikanamme.

— Olette jättänyt pois muutamia rinnak-
kaisuksia 44: nosta säkeestä: "siunaatha niitä,
jotka teitä sadattelevat j. n. e." Miksi?

— Sentähden että uusien kiihtyneen kreikka-
lainen teksti on tehnyt samoin. Nihän eivät mi-
teuhkian muuta tekstiin heikkoa, päinvastoin sitä
vielä valaisevat, joten ne kyllä soidran säilyttää-
kin; mutta uutta ajatusta eivät liioin lisää.

— Huomaan, että te olette 47: nosta säkees-
sä muuttanut sanan "pakanan" sanoiksi "jokapäi-
väiset ihmiset."

— Nii, sana ethnikoi kreikkalaisessa
tekstissä, ethnici latinalaisessa, ei merkitse
"pakanat". Se merkitsee "kansan, rahvaan
ihmiset" ja tarkoittaa Jeesuksen suussa niitä,
jotka eivät tiedneet mitään valtakunnan hy-
västä sanomasta, vaan olivat jokapäiväisiä,
maallisia ihmisiä ainakin. Sitä tellytti on
tarkoitettu pakana: sanallakin, kun niin on käsi-
nuttu, vaikka tuo sana meidän päivinämmen
tuo mieleen Afrikkalaisia ja australialaisia
neekeraita y. m., jättäen lukijan siihen luuloon, että
hän jo syntyperänsä nojalla on "kristitty". To-
teus on tietysti, että kuulomme kaikki ethni-
koiksi eli jokapäiväisiin ihmisiin, kunnes
meistä tulee kristityitä, sillä ~~kristin-~~
seuraaminen ei ole maantieteellinen asia.

— Olette myös viimeisessä säkeessä käyttä-

längyt futuurin imperatiivin asemasta: "tulotte täydellisiksi" eikä näinkään ennen "olka täydelliset".

- Kreikkalaisen tehotin esesthe on futuurin muoto, vaikka sillä useimmissa kielissä on imperatiivinen eli käskyn merkitys siinä sivulla. Latinalaisessa tehotissa on estote "jospa olisitte". Ymmärrän kuitenkin Jeesuksen tarkoittaneen, että kuka me noudattamalla hänen käskyjään elämme taivasteen valtakunnan elämää, tulemme lopulta täydellisiksi, näinkään taivastinen kirkko me on täydellinen. Se on käsitteellisesti lupaus eli ennustus pikemminkin kuin käsky. Ja se koskee välttämättä kaikkien käskyihin, ikäänkuin kunnian näitä.